

Zaanstreek

Fred Havik (l) sloopt het metselwerk, Remco Kramer ruimt op.

FOTO JOSÉ PIETENS

Nieuwe fundering voor zeventiende-eeuwse oliemolen

Molenmakers begonnen met restauratie van De Ooievaar

De vloer is er al uit.

FOTO JOSÉ PIETENS

José Pietens

Zaandam * Het is een bende in molen De Ooievaar. De vloerplanken zijn eruit gehaald en Fred Havik is bezig het metselwerk los te pikken. Collega Remco Kramer staat puin te ruimen, met zijn enkels in het water. De mannen van windmolenmakerij Saendijck zijn deze week begonnen met het funderingsherstel van de 17e-eeuwse oliemolen naast de Duyvisfabriek in Zaandam.

Een klus dichtbij huis, zegt eigenaar Ron Blonk. De molenmakers hebben eerder al de bijbehorende molenshuur gerestaureerd, waar het bedrijf sinds 2014 is gevestigd. Twee stappen de werkplaats uit en ze zijn in de molen. Zo'n beetje elk houten deel waar de molen op rust en elke baksteen worden de komende maanden vervangen.

De Ooievaar, gebouwd in 1622, stond oorspronkelijk in Assendelft en verhuisde in 1669 naar de huidige locatie aan de Diederik Sonoyweg. De dubbele oliemolen raakte in 1936 buiten gebruik en kwam in 1955 in bezit van vereniging De Zaanse Molen. „De molen was sterk verwaarloosd. Het bovenste achtkant stond uit het lood en het hout was verrot. Nico Maas (een van de molenmakers van wie Blonk het vak leerde, red.) was toen bij de restauratie betrokken.”

Ruim vijftig jaar later, in 2006, werd Blonk gevraagd voor het funderingsherstel. „Er is een paar jaar niets gebeurd, omdat er enige tijd sprake was van het verplaatsen van de molen naar de Zaanse Schans. Ook moest er geld komen.” Dat geld is er nu; mede dankzij

donateurs én het winnen van de Molenprijs 2015, dat een bedrag van 50.000 euro opleverde.

Het Zaandamse funderingsbedrijf De Coogh gaat de circa 70 ton zware molen van een nieuwe fundering voorzien. Er gaan 36 nieuwe palen van zo'n zeventien meter lang de grond in. Ook wordt de molen weer - zo goed als kan - rechtgezet. Blonk: „Het onderste deel stond al langer aan een kant scheef. In 1956 is daar het achtkant recht opgezet. Er zit dus een knik in en die zal er blijven. Want als we het onderste deel helemaal recht zetten, dan zou het achtkant weer te scheef staan.”

Het hele gaande werk (alles in de molen wat draait) moet ten opzichte van de nieuwe rechtstand worden aangepast. Niet eenvoudig, want de losse onderdelen zijn niet in dezelfde mate verzakt.

Het werk is onderdeel van een groter plan. Zodra de vergunning binnen is, wordt een insteekhaven aangelegd. Ook komt er een steiger met een houten hijsinstallatie, waarmee vroeger de volle olievaten op de boten werden gehesen. Tot slot komen er een turfhok én een 'skaithoissie' boven het water. De laatste puur voor de show, want het houten buitentoilet mag niet worden gebruikt.

Blonk verwacht dat het haventje voor de zomer klaar is en het herstel in de herfst. De molen - nu niet bereikbaar vanwege de ligging op het afgesloten Duyvisterrein - blijft gesloten voor publiek. „Alleen op speciale molendagen zal De Ooievaar open zijn. De molen is gewoon te krap en te klein voor grote groepen bezoekers.”